

Scinteia

miercuri
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 52 (992) ★ miercuri 30 decembrie 1964 ★ 8 pag. 30 bani

LA MULȚI ANI!

Biblioteca Centrală

Page 3

11.12.1964

Urare

Fiecare-și ține-n brațe darul.
Ochii ni-s adînc strălucitori.
Anul Nou a ridicat paharul
și urează astfel tuturor:

— De sub mîna voastră să
răsară
codru de orașe, vertical,
aur să 'nunde peste țară
pîinea colectivelor, în val.
Păsări albe, cărțile în stoluri
să coboare-n fiecă privaz;
să le deslușiți fără ocoluri

în lumina stelei din Bicaz.
Cei ce-s încă însemnați cu
harul
fără seamăn de a fi copii
să se bucure de-abece-darul
ne-ntinatei lor copilării.
Fericită fiecăre oră
sune-n turnul vremii ce-am
suf
peste lumea înflorind o horă,
hora păcii fără de sfîrșit.

HORIA ARAMA

Cîntecele republicii

Răsună azi cîntecele bucuriei pe pămîntul patriei mele! Le-nalță munții spre piscurile de cleștar, le leagănă pe brațele sale Dunărea, ducîndu-le ecoul în lumea largă. Le-auzi, copile? Sînt cîntece de sărbătoare.

Republica are șaptesprezece ani. Sînt șaptesprezece ani de cînd poporul a răsturnat monarhia și a pornit, sub conducerea partidului, spre noi izbînzii, spre victoria deplină a socialismului.

Cu fiecare an cresc construcțiile socialismului. Cu fiecare an se întrece poporul să sporească frumusețea și bogățiile țării, să-i împodobească cu noi daruri vestmintele-i strălucitoare.

Răsună cîntecele izbînzilor pe pămîntul patriei dragi! În ele deslușești clinchetul salbelor de lumini ale hidrocentralelor, unduirea rîurilor de fontă și oțel revărsate din cuptoarele Reșiței și Hunedoarei, ropotul hergheliilor de cai putere ale tractoarelor ce brăzdează adînc ogoarele fără haturi. Iar doina, auziți glasul de azi al doinei? „Frunzuliță măr rotat / Bine-i azi la noi în sat / C-avem piine și lumină / Și trai bun la masa plină. / Casa ni-i plină de soare, / Zilele ni-s sărbătoare. / Colectiva ni-i izvorul / Ce ne-aduce-n casă sporul“...

(Continuare în pag. 7-a)

ÎN CINSTEA ZILEI REPUBLICII

Oaspetele pionierilor din Ploiești la adunarea festivă „Te slăvim, republică dragă” (desfășurată în sala Teatrului de Stat) a fost Eroul Muncii Socialiste Ștefan Lungu. Vechiul mecanic de locomotivă — acum, tovarășul Lungu e pensionar — este așteptat întotdeauna cu plăcere de către copii. Străbătând țara în lung și în lat, acest om a văzut, treaptă cu treaptă, cum s-a ridicat armoniosul edificiu al construcției socialiste. E o adevărată bucurie să-l asculți. Toate lucrurile despre care vorbește prind viață în fața ascultătorilor. Pionierii văd în să și figura copilărească a ucenicului de acum câteva decenii care, îndrăgostit de mofoare, a suportat cu curaj anii grei de lipsuri pentru a învăța și practica me-

seria de mecanic la C.F.R. Din această imagine a vieții mecanicului de odinioară nu s-a mai păstrat nimic în anii noștri. Viitorii specialiști în mecanică sau în siderurgie, în electrotehnică sau în agricultură, în industria petrolului sau în industria chimică, învață astăzi în școli tehnice și profesionale bine organizate. Ei nu cunosc grija zilei de mâine. În Republica Populară Română, cel care muncește cu hărnicie și pricepere e pretutindeni stimat. Din modestie, tovarășul Ștefan Lungu vorbește de obicei destul de puțin despre activitatea sa. Dar pionierii știu că munca lui neobosită în fața tabloului de comandă al locomotivei i-a adus înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste. La rândul lor, copiii i-au pove-

șit tovarășului Lungu despre rezultatele la învățătură cu care au încheiat trimestrul întâi. Vechiul mecanic de locomotivă obișnuiește să stăruie asupra îndatoririi patriotice a fiecărui pionier și școlar de a învăța cit mai bine.

Pentru adunarea lor dedicată Zilei Republicii, pionierii pregătiseră și un program artistic. Poeziile „Noapte de decembrie” de Demostene Botez, „Privesc drapelul țării mele” de Nicolae Tăutu, „Patrie” de Victor Tulbure, cîntecele „Mărej pământ al patriei iubite”, „Partidului slavă”, „Cîntec pentru republică”, scena „Trei generații” și suita de dansuri populare au plăcut tuturor.

AL. MIHU

la microfon:

„Ei, și merse Omul de zăpadă, și merse, cale lungă pînă-n seară. A trecut prin sate, prin orașe, a trecut peste munți și peste văi. Așa că... a obosit! „Hai să mă odihnesc aici, unde mă aflu”, își spuse el, așezîndu-se lîngă o poartă. „Așa, să-mi așez căciula sub cap și să dorm oleacă, că-i tare liniște în satul ăsta”, se bucură el. Dar n-apucă să-și dea căciula jos, că deodată sări ca ars. Chiar de după poarta aceea auzi izbucnind un cîntec vesel, cîntat de mulți copii. „Oare ce fac copiii acum, pe înserat!”. Curios, Omul de zăpadă și-a pus căciula pe cap (fără de care este convins că nu are nici un haz), a deschis porțile și-a intrat în curte. încet, încet, ca un adevărat detectiv, fără să-l fi simțit nimeni s-a postat după ușa clasei, de unde se auzeau cîntecele.

Și, fără să vorbească cu nimeni, a auzit tot ce-l interesa. Copiii din satul Tuguești, comuna Birza, din regiunea Oltenia, pregăteau un program artistic pentru pomul de iarnă, în curînd se vor desfășura și întrecerile sportive, concursul pentru cel mai bun povestitor etc. „Nu, aici nu-i locul potrivit de somn. Să caut în altă parte.”

A crezut Omul de zăpadă că poate tocmai la... Iași, în sfîrșit, se va odihni puțin. Aș! Cum să-l lase înțina să se ascundă în cine știe ce colț, cînd peste tot era atîta veselie, atîta bucurie! La Casa pionierilor — se pregătea carnavalul, pe dealul din marginea orașului — concursul de săniuțe, apoi concursul „Cel mai bun povestitor al operei lui Creangă”, reuniunea fruntașilor la învățătură, și cite și mai cite... „Ei, gata, plec în Maramureș, acolo-i mai frig și poate copiii stau în casă, la căldură. Cu siguranță că acolo pot să dorm liniștit”, gîndi Omul de zăpadă. Dar nici n-apucă să intre în Baia Mare, că la Izvoare, în tabăra de lîngă oraș, îl întîmpinară sumedenie de copii. Cum să mai fii cont de oboseală? Acuși îl vedeai pe Omul de zăpadă pe schiuri, peste cîteva clipe pe săniuțe. Era solicitat de toți copiii. Mai — mai, să treacă și el probele spartachiadei de iarnă. Așa că, și mai „odihnit”, Omul de zăpadă plecă în... orașul Constanța. Și, ce să mai lungim vorba, nici aici nu s-a întîlnit cu liniștea, monotonia. „Că doar e vacanță!”, i-au spus copiii. „Prietenii muzicii și versului” au organizat un concurs de cîntece și poezii în cinstea republicii dragi, alții s-au „echipat” pentru o călătorie în lumea basmelor, alții merg să vizioneze cele mai frumoase filme pentru copii, participă la concursuri sportive, în sfîrșit, într-un cuvînt, la „concursul voioșiei”.

— E foarte frumoasă vacanța aceasta! și-a spus, convins, Omul de zăpadă

ELENA MANESCU

la microfon:

omul de zăpadă la microfon:

CE-ȚI DOREȘTI ÎN NOUL AN!

Reporterul nostru a pus această întrebare citorva cititori ai gazetei. Indiscreție? De loc! Mai degrabă, respectarea unei tradiții. Desenatorul nostru, pornind de la răspunsurile date, a făcut cîteva anticipări, care — sintem siguri — se vor transforma la anul în realitate. Cu o condiție: cei în cauză să fie perseverenți.

NAGIȚ MARIA, instructoare superioară, Școala generală de 8 ani, Soveja, raionul Panciu: „Unitatea noastră de pionieri a încheiat acest trimestru fără nici un corigent. Dorința noastră e să terminăm la fel de bine și trimestrele următoare! În ceea ce mă privește, anul viitor voi da examen de admitere la facultate. Și vreau să reușesc”.

CONSTANTINESCU RODICA, clasa a VII-a, Școala generală de 8 ani nr. 7, Galați: „Pe scurt, visez să devin o bună patinatoare. Imi mai place și arta fotografică. La sfîrșitul anului școlar, vreau să fac o poză cu elevii fruntași. Aș dori ca în ea să încapă toți elevii școlii...”

ALEXE GHEORGHE, clasa a VI-a, comuna Perieți, raionul Muscel: „Imi doresc să învăț din ce în ce mai bine la limba franceză”.

PORUMB LUCIA, clasa a VII-a, Școala medie nr. 3, Bacău: „Am primit distincție pionierească; doresc să o obțin și pe a doua”.

CUDAȘCA GHEORGHE, clasa a III-a, comuna Moeciu de Jos, regiunea Brașov: „O fi greu să mergi

pe schiuri? Sint mic, încă n-am încercat, dar tare imi place să-i privesc pe cei care știu! Poate că de la anul o să învăț și eu”.

AN!

...și urări în prag de An Nou

Cuminiți vă spune mama în fiecare zi să fiți; eu am să vă urez să știți să folosiți tot ceea ce înaintașii au să prin luptă pentru voi. La mulți ani copii, să creșteți sănătoși, să deveniți oameni bine instruiți de care țara noastră are multă nevoie.

Ilie Trandafirescu
Erou al Muncii Socialiste
Uzinele „Tractorul“, Brașov

În stare să obțineți succese la învățătură, să visați tot ce-i frumos în viață și să vă realizați aceste visuri.
La mulți ani!

Margareta Ailincăi
profesoară emerită
Școala medie „Dr. Petru Groza“,
București

Deși sunteți încă foarte tineri știți probabil din proprie experiență că munca devine o adevărată plăcere dacă omul lucrează în domeniul care îl pasionează și pentru care vedește aptitudinile necesare.

Alegerea profesiei celei mai potrivite necesită însă multe cunoștințe din cele mai diferite domenii și multă meditație autocritică asupra posibilităților și tendințelor proprii. De aceea, cu prilejul Noului An vă doresc din toată inima mult spor la învățătură ca să vă formați o cultură generală cât mai vastă, și mult succes în alegerea drumului pe care-l veți urma în viață, pentru a deveni cât mai utili patriei noastre socialiste.

Acad. Eugen Macovschi

Sintem fericiți, noi profesorii, când putem face ca în mintea și în sufletul copiilor patriei să rodească tot mai deplin valorile științei, să înflorească ideile mărețe ale marxism-leninismului, să crească mereu nouă dragostea și atașamentul față de partidul nostru iubit, față de patria și poporul român, față de triumful înaltelor idei ale păcii și omeniilor.

Și pentru că voi sunteți schimbul de mîine, vă urăm din adîncul inimii: La mulți, mulți ani, iubii pionieri și școlari!

Urarea asta simplă cuprinde în ea dorința noastră de a vă vedea mereu sănătoși, încrezători în viață, cu putere de muncă,

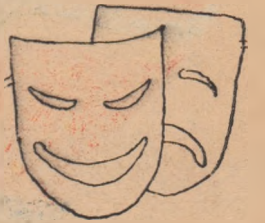

În trimestrul care a trecut, am fost mereu în mijlocul vostru prin intermediul lui „Nieuilă — reporterul“, pe care voi îl cunoașteți de la radio.

Cu mulți dintre voi am stat de vorbă în fața „micului ecran“. Vă cunosc bine bucuriile, succesele, micile neazuri pe care le mai aveți cu cei care nu prea învață sau absentează nemotivat. Sint mereu alături de voi.

Cu prilejul Noului An 1965, vă doresc din toată inima noi succese la învățătură, în activitatea pionierească și multă sănătate.

Silvia Chicoș
artistă emerită

Sintem în preajma Anului Nou. E timpul în care obiceiuri și dragostea părintească, vă aduc bucurii și daruri. Altădată asemenea bucurii nu erau partea celor mai mulți dintre voi.

Vitrinele scipind sub lumina cristalină a becurilor orbitoare, la care se opreau uimiți și tremurind de emoții, copii care nu aveau parte decît să le privească, erau tabloul obișnuit pe orice stradă.

Azi, în sate sau la oraș, părinții se bucură de o stare materială care poate asigura copiilor împlinirea dorințelor.

Bucurați-vă din plin de timpul acesta de ferice.

Să trăiți, să-nfloriți.

La anul și la mulți ani.

Demostene Botez

VOI, COPII

PENTRU

O floare nouă

În fiecare zi, poștașul grăbit ne lasă pe masă teancuri de scrisori de la prieteni din toate regiunile țării. Le desfac și le citesc cu nerăbdare. Și citec dintre ele, cu scrisul în toate chipurile, nu-mi vestesc: „La noi se construiește (sau s-a construit) o școală nouă“. Iată o scrisoare de la pioniera Georgescu Magdalena. Citez câteva rânduri: „În comuna noastră, Vicovul de Sus, din raionul Rădăuți, la 17 noiembrie anul acesta a răsărit o floare nouă, o școală me-

die cu 10 săli de clasă. Bun venit, ne-au urât băncile nou-nouțe, catedra, tablele lucioase! Spor la învățătură! — părea că spune și laboratorul încărcat cu instrumente și aparate moderne! Și razele soarelui au năvălit prin ferestrele mari mai vesele ca oricînd și-au alunecat o clipă și pe soneria albă de la intrare“.

Margareta se bucură pentru fiecare minune din școala ei invadată de lumină și bucuria ei e împărtășită de toți copiii care au pășit anul acesta pragul unei noi școli, și pe care e firesc s-o numească „o floare nouă“.

MARTA CUIBUȘ

De la o vacanță la alta

15 septembrie 1964. Cei peste 182 de mii de elevi participanți la excursiile de 3—10 zile, cei peste 1 065 000 de participanți la drumeții, cei 86 529 de elevi care au fost în tabere au părăsit codrii și poienile, munții, marea cu nisipul ei fierbinte. A început școala și, în timp ce maculatoarele se umpleau cu notițe, iar cataloagele cu note, frunzele s-au scuturat, iar nisipul a început să fie acoperit de primii fulgi de zăpadă. Dar iată că din nou răsună glasuri voioase de copii. Din nou vacanță! S-a încheiat trimestrul I. Palatul pionierilor din București și cele 117 case ale pionierilor din diferite localități ale țării cunosc în zilele de vacanță o și mai mare afluență. Aci au loc o mulțime de activități interesante.

În sfîrșit, se pot odihni pentru puțin și manualele în vacanță, copiii se indelectesc și mai mult cu lectura. Sint atîtea cărți de citit... Numai „Edi-

tura Tineretului“ a pregătit anul acesta, pentru copii și tineret, 145 de titluri în 4 500 000 de exemplare. În 1938, copiii din țara noastră nu aveau nici un teatru de păpuși și marionete. Azi, în 23 de asemenea teatre, micii spectatori sint plimbați în lumea basmelor și poveștilor. Apropierea Anului Nou e întîmpinată cu bucurie. În școli, se desfășoară serbarea popmului de iarnă. Moș Gerilă are mult de lucru. Vacanță plăcută, copii!

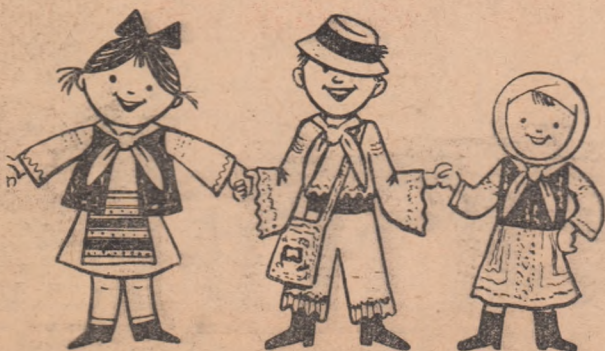
DORIN NISTOR

Amintiri și tot atîtea bucurii

Iată-ne în pragul ultimei zile a acestui an. Douăsprezece bătați de gong și anul 1964 o să ne părăsească pentru totdeauna. Generos, anul 1964 lasă în urmă pentru voi, copii, amintiri și tot atîtea bucurii, care v-au luminat și v-au însuflețit gîndirea. Să amintim concursul cultural-artistic

al pionierilor și școlărilor care a cules buchete de aplauze pe tot întinsul țării; la finala din București, faza pe țară, cei peste 2 300 de participanți — cei mai buni din cei mai buni — s-au întîlnit să se întrecă în măiestrie. Cîntecele s-au avîntat din glasurile cristaline ale corurilor de copii. Poeziile au căpătat și mai mult farmec în interpretarea recitatorilor. Un cuvînt plin de vioiciune, de optimism, l-au avut de spus pe scenă dansurile populare, care prin frumusețea lor au ocupat un loc de cinste în desfășurarea concursului. Și oare am putea uita prezența ingenioasă și plină de imaginație a brigăzilor artistice de agitație?

Dar cite alte amintiri nu lasă anul 1964, în fiecare școală Simpozioane, seri literare, dimineți de basm, emoțiile lecturilor din creațiile literare proprii la cenaclurile literare, ori la vernisajele expozițiilor cu lucrări de artă plastică de la voi, pentru voi. Atîtea și atîtea aspecte care dovedesc că anul 1964 v-a privit pe voi, copii, cu multă seriozitate și încredere, arătîndu-vă considerație ca unor adevărați prieteni ai culturii, ai artei.

Oriunde mergi, in orice colt de țară, vezi oameni urcați pe seche, construind, implinind cu entuziasm indicațiile date de partid, adăugind frumuseți și bogății noi patriei socialiste. Și in ochii tuturor celor pe care-i întâlnești, constructori de bloouri sau de tractoare, de nave sau de autocamioane, citești aceeași hotărâre: să întâmpine 30 Decembrie cu succese deosebite, clipa trecerii în Noul An, 1965, să-i găsească cu inima plină de mulțumire că au dăruit anului care a trecut tot ceea ce au putut dăruia în acest timp mintea și brațele lor harnice...

CETĂȚILE PLUTITOARE

Dunărea incinge cu briu de argint orașul înfrumusețat de arhitectura altor noi blocuri de locuit, luminoase, monumentale.

Sus, la Țiglina, brațele macaralelor se întindesc cu ale zidarilor, pe înălțimile amețitoare ale schelelor.

Jos, pe malul izbit de apele nerăbdătoare,

Cit de frumos strălucește pomul!...

alte brațe făuresc adevărate cetăți plutitoare — trainice nave fluviale și maritime.

Pe Dumitru Cazacu, renumit maestrul lansator de nave, aici l-am întâlnit. Pe schelele șantierului, lângă scinteierile aparatelor de sudură ce cuseau cu fir de argint bucățile de metal, lângă siluetele uriașe ale unor noi nave: Sibiu și Baia Mare.

S-a oprit o clipă în loc, urmărind cu privirea cursul undelor. Oare la ce se gândea? Poate că purta în minte imaginea altui vas, Deva, plecat cu o seară în urmă să înfrunte apele Mării Negre, în prima sa cursă de probă.

Privirea omului cu ninsoarea anilor adunată la temple s-a întors apoi iarăși la cele două nave, pe puntea cărora oamenii trebuiesc de zor, trec grăbiți într-o parte și alta. Sint aproape gata. Se capitonează cabinele, se pune la punct instalația electrică, iar sus, pe catarg, se pregătește brațul metalic care va purta tricolorul pe calea întinsă a apelor. Se pregătește o nouă victorie a constructorilor de nave gălățeni care, prin entuziasmul și devotamentul lor au îndeplinit cu un an înainte de termen sarcina șesenalului de a înzestra flota noastră maritimă cu douăsprezece cargouri de 4500 tone!

Lui, comunistului Dumitru Cazacu, îi place să fie părtaş la toate momentele construirii unui vas. Dar, ca neîntrecut lansator de nave, de la unul dintre ele nu lipsește niciodată (e, poate, cel mai emoționant): Lansarea la apă. Și de câte ori n-a avut el cînslea de a închina sticla de șampanie, ciocnind-o de pereții vasului nou, după obiceiul tradițional! De cînd lucrează pe șantier, și pînă acum, a lansat la apă peste șapte sute de vase de tot felul — șalupe și motonave, cargouri și remorchere. Le-a privit pe rînd cum pleacă, puternice, ducînd pe întînsul apelor fama constructorilor de nave de aci, de pe tîrmul dunărean.

ALTFEL DE NAVE...

După o navigație rodnică între meridianele 15 septembrie — 22 decembrie, au poposit în portul Vacanței tot felul de nave: și bărcuțele zvelte ale clasei întâi, și corăbiile încercate ale clasei a șaptea, și vapoarele puternice ale clasei a unsprezecea. Încărcătura e bogată: note mari la toate obiectele! La Școala generală de 8 ani nr. 7 din noul cartier Țiglina ne-am convins de asta stînd de vorbă cu o veveriță, un șoricel și un iepuraș! Ce-i drept, niște interlocutori mai puțin obișnuți, în schimb bine informați.

VEVERIȚA: Pe mine, legendele m-au ales ca simbol al hărniciei și prevederii. Sint în măsură

să vă spun că mulți dintre pionierii școlii termină trimestrul cu medii bune și foarte bune: Constantinescu Doina, Lupan Nicolae, Iager Relu, Bărcuță Ștefan. Iordan Magdalena dintr-a VII-a are media 10 la toate materiile

ȘORICELUL: Mă înscriu și eu la cuvînt! In neamul meu șoricesc hărnicia nu e o tradiție, dar lucrurile se mai schimbă! In lunile de toamnă, am fost și eu alături de pionierii care au săpat 200 de gropi pentru puieții pe care-i vom sădi la primăvară.

IEPURAȘUL: Sint un iepuraș excepție! Nu mi-e frică! Cînd te atrag atîtea lucruri interesante — pregătirea carnavalului, campionatul de șah al unității, concursurile de săniuș și patinaj — e greu să rămii deoparte!

...După scurta pauză consacrată reporterilor, interpreții piesei „Casa păpușilor” reiau repetițiile. Veverița (Stegaru Eliza), Șoricelul (Iordan Magdalena), Iepurașul (Anton Viorică) și ceilalți schimbă replici pline de haz. Formația de teatru de păpuși a unității se pregătește pentru spectacolele din vacanța de iarnă.

O voce din clasa a V-a:

— Eu sint venit numai de doi ani în Galați. (Cu yvociune). Am îndrăgit Țiglina, școala, întregul oraș! (Cu nostalgie). Înainte, am locuit la Onești. Eram la Școala de 8 ani nr. 3. Imi amintesc cu drag de învățătorul meu, tovarășul Busuic. (Vesel). Știi ceva? In cartierul Țiglina

e același aer ca la Onești! Aș vrea să le spun asta și foștilor mei colegi din primele trei clase...

— Cum te numești?

— Bereș Vasile.

— In regulă, Vasilică! Te vom ajuta.

— N-o să uitați? Onești, Școala de 8 ani nr. 3, clasa a V-a! Să transmiteți „La mulți ani”, din partea mea, tuturor!

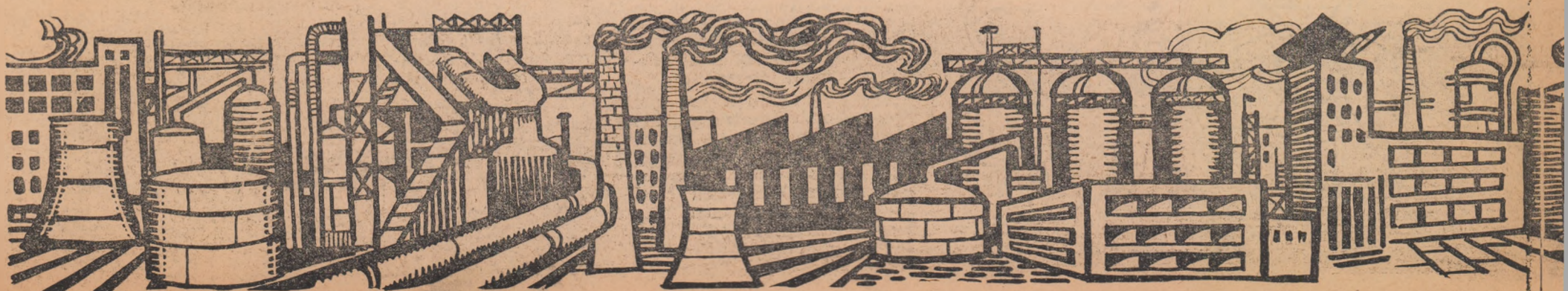
SCRISOARE DESCHISĂ

Dragă Vasilică, ți-am îndeplinit dorința. La puțin timp după convorbirea noastră, am poposit la Școala generală de 8 ani nr. 3 din Onești. Tînărul tău învățător, tovarășul Ștefan Busuic, e acum directorul adjunct al școlii. S-a bucurat nespus aflînd că înveți bine. Ți transmit ție și părinților tăi multă sănătate. Tovarășul Busuic ne-a condus în clasa a V-a, unde am stat de vorbă cu foștii tăi colegi. Gabriela (Scripcă Gabriela, îți amintești de ea) e președinta grupei de pionieri. Și-a notat adresa ta (Galați, Țiglina, Bloc C 24, Scara 1, apart. 18) și vei primi scrisori din partea ei și a clasei.

DRUMUL

LA SFÎRSIT DE AN

În aceste scrisori și nume noi, de la pionierii Olaru Mihaela, venită anul familia în Onești. Așa cum elevii găsiți primit pe tine, tot astfel copiii din primit-o pe Mihaela, adică prietena-aldură. Alte noutăți din fosta ta școală pionieri au primit insigna de poli-ulți alții sînt purtători ai distincțiilor. În orașul Onești, cam 40 la sută din reușit să obțină distincțiile, ceea ce foarte frumos de a încheia un an! școală se pregătea sărbătorirea Zi-licii și serbarea pomului de iarnă. În citești aceste rînduri poate că Moș cărcat cu daruri, i-a și vizitat pe co-nești, după cum bănuim că v-ă vizitat pionierii gălătenii!

RIPTUM

ate că vrei, dragă prietene, să afli și ri din orașul în care ai locuit timp de Ei bine, dacă l-ai vizita acum, aproa-l-ai mai recunoaște. S-a făcut și mai ca să înțelegi mai bine cît de mare s-a să ne folosim de... matematică. Na-rea 250 de blocuri construite pînă a-e cu nouă etaje, vopsite în culori pas-apartamente confortabile, luminoase. uă cinematografe, un complex școlar al, unde învață viitori muncitori și chimicști care vor lucra în marele com-la Borzești și în alte centre ale indus-trie petrochimice.

area în noul oraș se finisează acum ul-ric ridicat în acest an. Acolo îi întâlnești de sfîrșit de decembrie pe frații Arvinte și pe alți zugravi, așe-pereți covorul unui tapet plăcut, lumie Cojocaru și alții montează robine-care noii locatari vor primi apă proas-șus pe tavan, pe coridoare, se fixează albe de neon.

vește spațiile verzi din jurul blocuri-noști bine. Ele se întind pe o suprafață ctare, iar numărul arbuștilor de tranda-tare i-ai îngrijit și tu cînd erai aici, a 20 000!

coborît să vizităm orașul. Cînd, la un o mașină nou-nouță, încărcată cu pentru noile locuințe, iată un băiețaș care îl vedeți în fotografia alăturată). cu curiozitate la mașină, parcă între-are de unde vine, cine a făcut-o, că a mai e?!

PIE

cea oare să nu primească Lulu (așa îl pe băiețaș) răspuns la întrebare? r, noi îți urăm „La mulți ani!” și plecăm arte. Urcăm crestele înzăpezite ale și ne oprim la Brașov...

TARA ȘINILOR

am apucat să deschidem bine porțile de celate, că în față a și apărut un nou-nouț, „Carpați”, o mașină al-

bastră ca aceea pe care am întâlnit-o pe me-leagurile Tazlăului și Oituzului.

— Cînd a fost construită?

— Chiar acum! răspunde șoferul, ițindu-și copul din cabină, accelerînd motorul.

N-a mai avut timp să dea alte explicații: în urma lui se adăugau alte autocamioane, unul cite unul — roșii, verzi, albe, albastre.

Mașinile se alăturau unui grup de autocami-oane și mai puternice, „Bucegi”, ce stăteau ali-niate afară, gata de drum lung.

Ne-am apropiat de conveier — o uriașă ban-dă rulantă. Te uitați și nu-ți venea să crezi! Fru-moasele mașini se împlineau sub privirile ochi-lor, ca prin minune. Minune a constructorilor înzestrați cu temeinice cunoștințe, cu tehnica cea mai înaltă. La un capăt, adus de brațele macaralelor, apărea șasiul, ca un schelet drept-unghiular. Și iată!... Comunistul Alexandru Voi-nea și cei din brigada lui fixează cu dibăcie osiile, instalația de frînare, controlează cu atenție totul, repede, cu precizie. Mircea Cris-tescu și alți lăcătuși de înaltă calificare mon-tează, din mers, motorul. De fapt, la împlinirea autocamionului își aduc contribuția și alți con-structori entuziaști, din alte uzine ale noastre, de la „Electroputere”-Craiova, de la „Danu-biano”...

Gheorghe Paraschiv, neîntrecut constructor de autocamioane, cu îndelungată experiență în uzină, se uită zîmbind la ceas. L-am imitat...

De pe conveier a coborît o mașină, apoi alta, pornesc la drum pe roțile grele de cau-ciuc noi, strălucitoare.

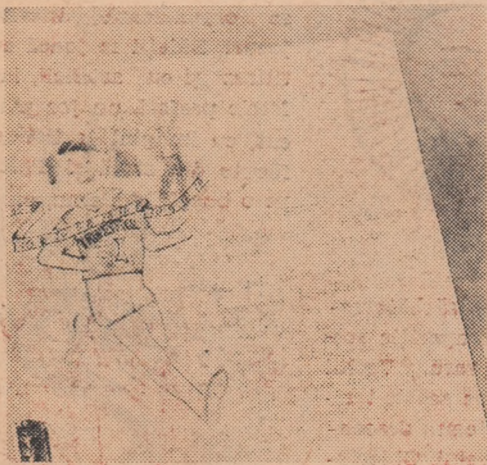
Măsurăm cu exactitate mersul ca de ceasor-nic al operațiilor de asamblare și... încă o ma-șină coboară, pornește la drum...

— Zece minute?!...

— Da, exact. De aici, de pe banda de mon-taj, iese din zece în zece minute cite o ma-șină. Zeci și zeci de autocamioane moderne ies zilnic pe poarta uzinei, pornesc în călătoria lor pe drumurile țării, și chiar mai departe...

ÎNTRU DOUĂ FOTOGRAFII...

Frumoasele și puternicele autocamioane fa-bricate la Brașov circulă impecabil pe diferite trasee. Noi am ales, pentru o călătorie mai puțin lungă, un „vehicul” cu lentile în loc de roți: aparatul de fotografiat. PUNCT DE PLE-CARE: fotografia de mai jos. Ea reprezintă un articol de la gazeta de perete a pionierilor Școlii generale de 8 ani nr. 5. PUNCT TER-MINUS... dar să ajungem acolo! Deocamdată, vom spune că titlul „Să terminăm trimestrul cu rezultate cît mai bune la învățătură” e promi-țător. Ilustrația e izbită. Caligrafia articolu-lui nu lasă nici ea de dorit. Bună e și iniția-tiva redactorului care l-a propus. Pe scurt, un articol care atrage atenția! Dar să mergem mai departe. Trecem prin grădinile încîntătoare ale orelor de limbă și literatură romină, explo-

răm masivele armonioase ale orelor de ma-tematică, străbătem arhipelagul cu... surprize al tezelor și iată-ne, în sfîrșit, la PUNCTUL TER-MINUS, reprezentat în fotografia care urmează: catalogul! Ni-l prezintă o pionieră din cla-

sa a IV-a B. Am ales catalogul acestei clase pentru că din cei 27 de elevi de aici (toți sînt pionieri) nici unul nu e corigent, DUPĂ CUM NIMENI DIN CEI VREO SUTA DE PIONIERI CARE ALCATUIESC CELE DOUĂ DETAȘA-MENTE ALE CLASELOR A PATRA NU E CORI-GENT! Rezultate frumoase au obținut și pio-nierii din celelalte clase. Astfel de copii fac cinste cravatei roșii. Harnicii muncitori de la Uzinele „Steagul roșu”, de la Uzinele de trac-toare, de la Uzinele „Rulmentul” și din cele-lalte întreprinderi ale puternicei industriei bra-șovene pot fi mindri de fiii lor.

Așadar, călătoria noastră între două... do-cumente fotografice s-a încheiat cu bine! A în-ceput, în schimb, călătoria pionierilor în... va-canță! Îi așteaptă carnavalul de la Casa pio-nierilor (Ion Aurelian dintr-a patra se gîndește la un costum de pilot cosmic), excursia la Ti-mișul de Sus, drumeția pe schiuri spre Poiana Brașov, și multe alte bucurii. Atmosfera Anu-lui Nou se simte peste tot; aerul miroase a brad, a cozonac, se văd pretutindeni trecători veseli, încărcăți cu atîtea pachete și pachetele încît te întrebi cum reușesc să le ducă pe toate! Printre ei, am zărit un operator cinematogra-fic, Ovidiu Drugă, de la Televiziune, însoțit de

regizoarea Carmen Dobrescu. E întotdeauna în-teressant să asiiți la o filmare. Iată-ne deci la Bran. Aici, o surpriză: cavaleri în zale și pla-toșe străjuiesc castelul medieval. Să fie o ilu-zie optică? Nu! E una din surprizele pe peliculă pregătite de Televiziune pentru programul tra-dițional de Anul Nou. Există însă tradiții mult mai vechi. Așadar, să vedem cum se pregă-tesc pentru noaptea Anului Nou colindătorii!

CU PLUGUȘOR

Băiatul se înfige bine pe picioare, rotește larg pe-deasupra capului brațul drept, biciul serpuiește în văzduh și zgomotul atît de cu-noscut se aude cale de trei uliți. Gheorghită (adică pionierul Diaconescu Gheorghe de la Școala generală de 8 ani din comuna Bălilești, regiunea Argeș) e mulțumit. Biciul „cu știchi de mătase”, „împletit în șase” a rezistat la... con-trolul de calitate!

— Și cu cine mergi, Gheorghită?

— Păi, cu cîțiva colegi: Anton Ion, Ilie Florin, Pantazescu Grigore, Sandu Constantin și Popescu Valeriu.

— Și pe unde o să urați?

Gheorghită face un semn din care înțelegem că vor poposi în multe locuri, rostind inimăși frumoasele versuri, despre rodul îmbelșugat pe care harnicii colectivști l-au cules și în acest an, despre bogăția recoltei viitoare. Poate vor poposi și la casele noi din comună, dar în nici un caz la toate, pentru că sînt vreo 150! Satul Băjești, spre exemplu, e alcătuit aproape în întregime din case noi! Gospodarii îi vor primi cum se cuvine pe colindători. În multe case, familiile au să fie mai numeroase decît în restul anului, studenții și elevii școlilor teh-nice venind în vacanță. De la Institutul agrono-mic — fiul colectivistului Gheorghe Bălilescu; de la Institutul de construcții — băiatul altui co-lectivist, Ion Mădescu; de la școlile agricole — tinerii Elena Bogdan, Elena Bucura și alții.

...Cu două decenii în urmă, din versurile „Iarna grea, omătul mare / Semne bune anul are / Semne bune de belșug / Pentru brazda de sub plug” pe care le rostesc ades copiii cu plugușorul, se vedeau adevărate numai cele, cu privire la gerul iernii și la zăpadă. Pentru oamenii nevoiași, belșugul era întotdeauna o dorință, niciodată o realitate. În anii regimu-lui nostru, urările colindătorilor se îndeplinesc cu prisosință. Pentru colectivști, pentru toți oamenii muncii din patria noastră, semnele de belșug ale fiecărui an sînt înseși numeroasele izbînzii socialiste ale anului precedent! Tot semne de belșug neîndoielnic sînt zecile de mii de tractoare rominești, marile combinate chi-mice și industriale, uriașul număr de elevi și studenții!

Gheorghită, băiatule, să spui plugușorul cum se cuvine, rar, cu glas puternic, căci e un plu-gușor adevărat!

ÎN LOC DE ÎNCHETARE

Și iată-ne din nou în București. Întreprinde-rile celui mai puternic centru industrial din țară au raportat, rînd pe rînd, îndeplinirea planului de producție pe 1964. Pe fiecare stradă curg păduri de brazi! În Piața Palatului Republicii, orașelul copiilor e gata. Și nu e singurul în București! Arhitecții și pictorii au lucrat laolaltă cu meșterii dulgheri, lăcătuși și vopsitori pentru a-i primi cum se cuvine pe micii cetăț-eni. La Palatul pionierilor — carnaval în școli; serbări în jurul pomului de iarnă. Și, prelu-tin-deni, Moș Gerilă, multiplicat în sute de exem-ple!

— Dar nouă, reporterilor, ce ne dăruiești, Moș Gerilă?

— Un punct ca să încheiați reportajul.

Reportaj de AL. DINU IFRIM
și OVIDIU ZOTTA
Foto: GR. PREPELIȚA
Desen: GH. MARINESCU

OBICEIURI DE ANUL NOU LA DIFERITE POPOARE

Anul Nou în Mușcel :

PLUGUȘORUL

Este un pluguleț făcut din lemn și vopsit, ori îmbrăcat în hirtie colorată. De coarne ori de grinden se atîrnă un clopoțel, pe care-l sună colindătorii, cînd vin la fereastră. Ei colindă în grupuri de cite 4-5 copii în ajunul Anului Nou.

Unul dintre copii recită cunoscutul „Plugușor”. O urare de prosperitate, belșug, roade bogate în viitorul an.

Flăcăii își pregătesc biciuri mari și groase făcute din fuior de cînepă, cu șfichi de mătase (ori de borangic) ca să trosnească mai zdravăn. În seara de ajun a Anului Nou pornesc mai mulți flăcăi cu biciurile-n mină și merg din casă în casă,

cu plugușorul sau, alteleori, cu un plug autentic cu boi înjuțați.

În curtea gospodarului, flăcăii se așază pe un rînd sau două depărtați de 3-4 pași între ei pentru a nu se lovi unul de altul cînd pocnesc din bice.

Un colindător are în mină un clopoțel sau chiar o talangă, mai mare. El recită la fereastră „Plugușorul”. La încheierea fiecărei strofe zice: „Ia mai minai băieți, hăi! hăi!” și sună clopoțelul, pocnesc din bice. Cînd sint cu plug autentic trag brazda peste care se aruncă o mină de boabe de griu. Aceasta simbolizează rod bogat, fertilitatea solului.

SORCOVA

Sorcova noastră populară cu care umblă copiii să-i felicite pe cei maturi de Anul Nou este unul din obiceiurile străvechi ale poporului nostru. Ea simbolizează tinerețea, sănătatea înfloritoare și viața lungă. Prin părțile de sus ale Moldovei se obișnuiește să se semene griu în cutii de lemn cu care în ziua de Anul Nou se felicitau rudele și prietenii.

Același înțeles îl are și semănatul cu griu care se face în unele din regiunile țării noastre.

Din Yokohama în Pirinei, din Norvegia în Patagonia, de la New York la Moscova... în fiecare colț al lumii se sărbătorește începerea Noului An. Desigur că, fiecare popor sărbătorește Anul Nou după obiceiurile și tradițiile locale. Toate au o caracteristică: veselie, bucuria de-a întîmpina Noul An care va veni, poate, cu recolte mai îmbelșugate, cu speranța unei vieți mai bune.

ÎN ITALIA

există tradiția ca în noaptea de Anul Nou să se arunce unele obiecte casnice considerate vechi. În mod special se aruncă măști, oale și crățiți de tot felul uzate, obicei pentru care, în noaptea de Anul Nou, oamenii nu mai ies pe străzi, evitînd astfel pericolul de a se trezi cu diferite obiecte în cap.

A doua zi, serviciile municipale nelucînd, trecătorii calcă pe tot felul de lucruri care umplu străzile și care dau orașelor un aspect deosebit de caracteristic.

ÎN INDIA

Anul Nou se sărbătorește în diferite anotimpuri. În unele regiuni, Anul Nou se sărbătorește primăvara, în altele — toamna. Această se explică prin faptul că în India trăiesc numeroase popoare, fiecare cu tradiții și obiceiuri proprii. De Anul Nou, care se sărbătorește o dată cu apariția

primăverii, femeile pictează și împodobesc coarnez vacilor cu ghirlande de flori, în care atîrnă fel de fel de dulciuri, prăjituri și fructe. La o mișcare bruscă a animalelor, fructele și dulciurile cad și copiii se grăbesc să le culeagă. Tradiția spune că cei care le gustă sînt feriți de boli. Anul Nou durează trei zile. A treia zi florile cu care au fost împodobite coarnez vacilor sînt strînse de tinere fete și aruncate în rîu. Pe malul lui se organizează așa-numitele dansuri ale florilor de apă, în care fetele dansează și se stropesc cu apă. Apa rîului este considerată purtătoare de noroc.

ÎN PERU ȘI ECUADOR

Anul Nou se sărbătorește o dată cu apariția solstițiului de vară. Vechii locuitori de pe aceste teritorii se socoteau descendenți ai Soarelui. Obiceiurile și tradițiile legate de sărbătorirea Anului Nou au ca bază sărbătorirea astrului solar. La Quitur (Ecuador) și Cuzco (Peru) precum și în alte localități se adună încă de dimineață localnicii, de la mic la mare, în jurul unei coloane înalte, unde se face întîmpinarea Noului An. Copiii sînt toți cu ghirlande de flori pregătite de ei, iar fetele au

adus cu ele plăcinte făcute din făină și apă, pe care le impart apoi copiilor ca dar din partea Soarelui. Bărbații au adus miei tineri pentru ospăț. În timpul acesta, Soarele se ridică și, curînd, ajunge deasupra coloanei. În momentul cînd Soarele nu va mai face nici un fel de umbră deasupra coloanei, se vestește începerea Noului An. În acel moment din mulțime ies copiii și împodobesc coloanele cu ghirlande de flori, cîntînd cîntece despre Soare și recoltele bogate pe care le va aduce Anul Nou, care începe. Fetele impart copiilor prăjituri, iar bărbații frig mieii pe jeratic și începe ospățul. În toiul ospățului sosesc dansatorii cu măști pe față. Începe dansul la care sînt antrenați toți participanții.

ÎN JAPONIA

ziua Anului Nou este socotită cea mai mare sărbătoare. Fiecare familie se pregătește din timp pentru a o sărbători cu mare veselie. La intrările caselor se așază brazi, iar deasupra porții se pun legături de paie de care sînt agățate panglici de hirtie albă. În timpul sărbătorilor se organizează diferite jocuri. Băieții se joacă cu titirez și cu artificii, iar fetele preferă un joc plăcut, cu imagini artistice, făcute din stofă și lipite pe o bucată de lemn, care

reprezintă personaje din basme populare japoneze. Prietenia este caracteristică atmosferei generale de Anul Nou. Numeroși prieteni își fac urări reci-

proce, primesc și fac vizite. La intrarea caselor se așază vase mari în care vizitatorii își depun felicitările. În zilele următoare Anului Nou are loc la orașe defilarea pompierilor, deosebit de pitorească prin figurile fantastice purtate la extremitatea unor scări de bambus. O altă atracție a Anului Nou este „shiski” (dansul leului). Dansatorii, acompaniați de o orchestră compusă din fluiere și tobe, intră în case și execută dansul unui leu mitologic.

ÎN BIRMANIA

Anul Nou se sărbătorește la 14 aprilie. Sosirea Noului An este anunțată prin sunete de țîmbale și fluiere. Sărbătoarea Anului Nou are ca simbol apa, iar Anul Nou se celebrează printr-o stropire uriașă. Toți birmanii se stropesc între ei cu apă. Copiii și tinerii întrebă veseli: „Pot oare să vă urez un an bun?” și varsă din plin, în fața celui căruia-i urează, o găleată mare de apă, rîzînd din toată inima. Trecătorii sînt stropiți pe stradă cu furtunurile. Acest carnaval apos durează 4 zile, timp în care veseli, birmanii nu își încetează stropirile lor comice. Pe străzi trec grupuri de oameni precedate de viței acoperiți cu ghirlande de flori și de femei care poartă borcane pline cu pești. Peștii sînt aruncați în rîu, iar viței puși în libertate.

Cîntecele republicii

(Urmare din pag. 1-a)

Dar glasul doinei de altădată ți-l mai amintești, copile? Ți amintești cum îl cînta în răscolitoarea sa „Cîntare a Romîniei“ Alecu Russo? „Trist e cînticul în sărbătoarea satului: Birul e greu, podvoara e grea!... Bătrînii își ascund ochii plini de lacrimi, bărbații stau obidiți... Cînticele se sfîrșesc în blăstămuri... și copiii cănează nașterea lor“.

Nu uita glasul trist al doinei de altădată. El te va face să prețuiești mai mult viața liberă și fericită pe care o trăiește azi poporul, te va face să iubești mai mult partidul, care a adus libertatea și bunăstarea țării.

Azi, cîntecele țării sînt cîntece de bucurie și sărbătoare. În ele răsună și vocea ta cristalină, copile, voioșia copilăriei tale fericite, dragostea și recunoștința pentru patrie și partid a celor peste 3 300 000 de elevi, de la orașe și sate, care învață în școli moderne și luminoase, cărora drumul spre cultură și știință le este larg deschis.

Mîndru de realizările pe care le întîlnești oriunde îți înalți privirea, ai domă voinicului din poveste să crești, copile, într-o zi cît într-un an, să urci schelele marilor construcții socialiste, să le grăbești drumul spre înălțimi și să spui: Frumoasă și puternică ești, patria mea! Mîndră și neasemuit de bogată! Harnic Ți e poporul și nemărginită e dragostea lui pentru tine!

În cîntecele izbînzilor de mîine vor răsuna și vocile copiilor de azi, bucuria muncii lor închinată patriei.

La mulți ani, republică iubită!

PREZENȚE ROMÎNEȘTI PESTE HOTARE

• La 15 decembrie, la teatrul „Diana“ din Atena a avut loc premiera piesei „O scrisoare pierdută“ de I. L. Caragiale, în traducerea lui Take Dragănoș. La premieră au asistat numeroase personalități ale vieții politice și culturale-artistice din Atena.

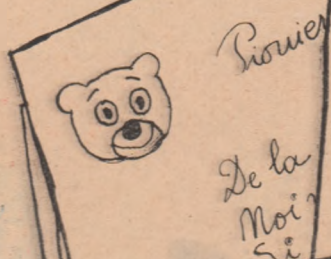
• În aula Facultății de Medicină a Universității Indonezie din Djakarta s-a deschis de curînd Expoziția de fotografie și cărți „Romînia în plin progres“. La deschidere au luat cuvîntul ambasadorul R. P. Romînie în Indonezia, Vasile Gîndilă, și profesorul Dring Sumantri, rectorul universității.

Deschiderea expoziției s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

• La Nanterre (suburbie a Parisului) a fost organizată o săptămîină a prieteniei franco-romîne. În sala de festivități a orașului, primarul Raymond Barbet și ambasadorul R. P. Romînie la Paris, dr. Victor Dimitriu, au inaugurat cu acest prilej o expoziție de lucrări ale copiilor din Craiova, oraș înfrățit cu Nanterre. Expoziția cuprinde broderii cu motive naționale, obiecte de îmbrăcăminte, desene, picturi, albume cu fotografii, obiecte în lemn etc., executate de copiii din Craiova.

Pionierului Gavriluț Ovidiu, din clasa a VII-a A de la Școala medie Vadul-Crișului, raionul Aleșd care a propus colegilor să se alcătuiască o bibliotecă a clasei:

Vă dorim s-aveți atîtea cărți încît biblioteca să devină neîncăpătoare, iar personajele care o populează să vă fie cei mai buni prieteni, nu numai vouă, ci și colegilor din clasele vecine!

Pionierului Tîrziu Ion,
comuna Parta - Inusorara:

Pentru anul care vine
noi ți facem o urare:
Să ne scrii la fel de bine,
Țor la note ca mai mare!

Pionierei Boncan Maria și colegilor ei de la Școala medie din Berești, Raionul Bujor:

Felicitări pentru montajul literar „De ziua țării“, pregătit de voi E-un dar frumos, al vîrstei voastre dar, Pe care-l faceti vremurilor noi.

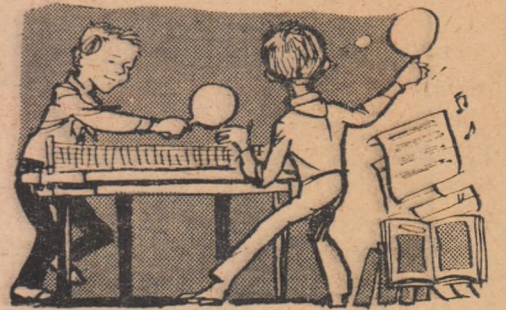
Ulemistei Gureșoiaie Stela de la Școala generală de 8 ani, comuna Radovanu, raionul Oltenița:

Cu cîtă emoție ne scrii: „Trăiesc cea mai fericită zi din viața mea. Am fost primită în rîndurile organizației U.T.M. Voi păstra această zi ca pe o amintire de neșters“. Te felicităm și Ți dorim succes la învățură, în întreaga ta activitate!

Pionierului Ghișanș Gh. Didel de la Școala generală de 8 ani Ciortea, comuna Brătîla, raionul Tîngu-Ceana

Ați cîștigat un meci c-o clasă mică
E-un scor de 1-0 mi se pare.
Noi vă dorim în anul ce urmează
Să cîștigați un meci c-o clasă mare!

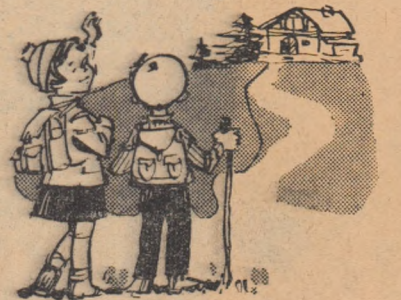
Adresa expeditorului — VACANȚA

• La Școala medie nr. 3 din Baia Mare s-a deschis „Clubul voloșiei“. Aici, pionierii și școlarii participă la pasionante întreceri de șah, tenis de masă, învață noi cîntece și poezii.

• Știați că... la Școala generală de 8 ani din Tecuci pionierii pregătesc pentru vacanță sceneta „Pupăza din tei?“. Printre interpreți figurează... un porumbel care va purta pe cap o creastă de carton și magnetofonul școlii care va imita glasul porumbelului — pupăza.

• „Bucuriile vacanței“ sînt întîluite cele două zile de joc și veselie pe care le petrec pionierii și școlarii din orașul Iași la cabana Birnova

Moș Gerilă

Pe un drum îngust cîț sfoara,
lung cîț ține o poveste,
vine-un moș cu iarna-n spate
și din barbă viscolește.
Sub un braț are-o pădure
de brădet, pe poale ninsă,
sub celalt ține-o desagă,
mare cîț o vale-nlinsă.

Și un cer cu globuri are
cărți cu basme și creioane
pentru toți copiii țării
și-o cămară cu bomboane.
Și știți voi, aseară, moșul
a ajuns la noi la zece,
și felifa mea, Domnica,
nu-l lăsa ca să mai plece.

Dar s-a dus moșul cu
noaptea,
iar povestea-i terminată;
la anul, pe vremea asta,
o voi spune încă o dată.

TUCU RĂDULESCU

DE RĂVAȘ, ANUL NOU

Răvașul frunțășului

Aritmetica îi place
Și cu cifrele petrece;
Dar la note, cum se face,
Are doar o cifră: zece!

Răvașul aeromodelistului

Multe aeromodele
Aripioarele-și arată
Și se-avîntă sus, cu ele
Mintea ta... înaripată.

Unui pionier

care ajută elevii mai mici

Pe cei mici i-ajută oricum,
Și la lecții, și-n purtare.
Meriți deci, în schimb, acum
Să primești plăcinta... mare!

Unui elev frunțas în sport

Tu la sărituri ești sfoarea!
Iei și premii o mulțime,
De-asta și felicitarea
Este astăzi la-nălțime.

Somnorosului

Alaltăieri, cînd mama mare
Te-a invitat la prînz acasă,
Ai întregat de la intrare
Dacă există... somn la masă

Din glumele lui Toto

Pentru sărbătoarea pomului de
iarnă, Toto își invită cîțiva colegi
cărora le dă adresa. După ce le ex-
plică pe unde vine strada și numă-
rul blocului, insistă:

— Orice-ar fi, să nu cumva să
luați liftul.
— De ce? E defect? întrebă
colegii.
— Nu. Stau la parter.

În seara Anului Nou, Toto e „res-
ponsabil” cu stînsul luminii la ora
12. Toemai cînd voia să răsuceas-
că comutatorul, un invitat în-
treabă:

— Cîț e ceasul?
— Douăsprezece, spune Toto.
— Nu e mai mult?
— Nu. Că după 12, vine unu.

— La ce oră mîncăți voi de obi-
ceei? întrebă un invitat căutînd să
între în vorbă cu Toto.

— Pe la ora zece, dar cînd a-
vem musafiri așteptăm să plece.

Unui elev ordonat

Și la școală, și-n oraș.
Fața, haina-s fără
pată.
De-asta și acest
răvaș
Sună-a laudă curată.

Elevilor silitori

Pentru voi aduce
moșul
Daruri din întreaga
lume
Și-o felicitare caldă:
La mulți ani...
cu note bune!

Răvașul speriosului

Ai făcut om de zăpadă
Mai frumos ca niciodată.
I-ai pus mătură cu coadă,
Și-ai fugit... să nu te bată!

Unui pionier politic

Locul celor mari îi dai
Și-n mașină, și-n tramvai.
Deci, la masa cu plăcinte,
Îți oprim un loc de cinste.

Unui elev care-și indeplinește angajamen- tele cu intîrziere

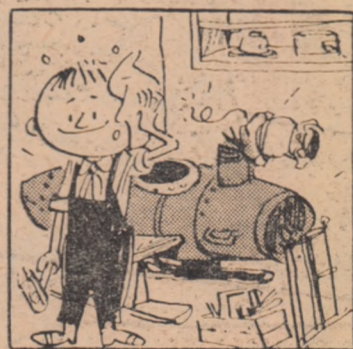
Azi îți dau numai răvașul
Iar plăcinta, ca s-o ai,
Eu îmi iau angajamentul
S-o trimit prin luna... mai.

RODICA TOTT

V. D. POPA

CRIȘAN CONSTANTINESCU

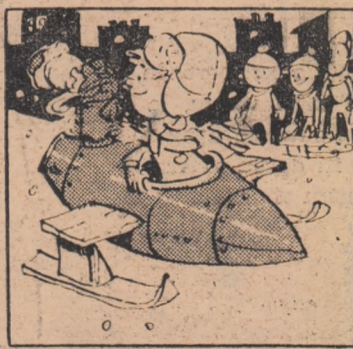
Sănioară-automată

1. Sănioară, sănioară,
Ani de-a rîndul tot cu sfoară!
Cîț să stai în antiteză
Cu rachetele-n viteză?

3. Repede ca o săgeată
A pornit și, deodată,
Se rostogolese grămada
Sanie, motor, zăpadă.

2. Astăzi îți fixezi motorul
Săniuță, să-ți iei zborul.
— Hei, colega! Trage-ți
sfoara
Și ferește-ți sănioara!

4. Sănioară, sănioară,
Tot mai bună ești cu sfoară
Și tălpii în lunecus,
Pe un... elastic derdeluș.

M. CALIN
PUTU MANU

Desen : A. MIHAILESCU